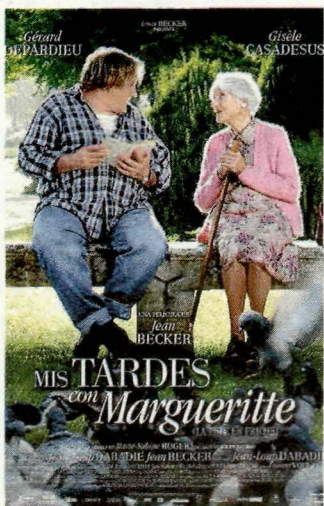

La tria per Andreu Loncà

GISÈLE CASADESÚS

En el nou film de Jean Becker destaca amb llum pròpia la impagable presència de Gisèle Casadesús, actriu nagenària, que com feia suposar el cognom, és descendent llunyana d'un avi culte català, de Figueres, apassionat de la música. Aquesta dona trencadissa és el més sòlid i alat del film malgrat la vellesa de l'actriu, ben bé als antípodes de l'atlètica, activa i escàpola Angelina Jolie a "Salt". Es tracta d'una adaptació untada amb la mantega del sentimentalisme d'un roman de Marie-Sabine Roger. És un film del tot distint a "Centurió", farcit de sang, batzacades, emboscades... i d'"Origen", que s'enfonsa en la vasta i contorbadora arquitectura dels somnis compartits. Hi ha certes rellicades en un argument massa diàfanament "didàctic". Vegeu si no, el tòpic dels coloms, vistos com una cosa excelsa, que compta el beneït del cabàs, que, al capdavall, esdevé més llest del que sembla -un altre tòpic: la bondat i la intel·ligència "naturals". Tot encaixa en l'obvietat: ha tingut una mare desgraciada que no l'ha sabut estimar. Gerard Depardieu, una mena d'estrella voluminosa, és un Manelic de "Terra baixa", gros i simple, que esdevé un tros de pa capaç de llegir "La Pesta" d'Albert Camús i fins i tot adoptar joiosament la vella i sàvia lectora. De la mateixa manera que en el film "Salt" d'Angelina Jolie s'hi poden resseguir alguns dels llocs comuns més esbojarrats de les pel·lícules d'espies russos com ara el botó nuclear que és a punt de ser pitjat, el personatge que s'escapa de la CIA i del Pentàgon, l'espia d'identitat voluble, una caiguda al riu Potomac.... a "Mis tardes con Margaritte" —una traducció ximple, per cert—, s'hi poden resseguir altres tòpics: un embaràs inesperat d'una bella conductora d'autobús, la mort d'una mare arrauxada que no ho és tant, un pagès simple que acaba descobrint un amor crepuscular: amor intel·lectual, transformador. Seria molt injust si no subratlles que, a la vora dels tòpics de melmelada industrial amb massa sucre, s'hi poden gustar alguns elements argumentals interessants: la transformació de les persones gràcies a l'amistat i a la lectura compartida, la valoració del saber i de l'experiència de les persones amb el cap ben moblat com ara aquesta dona, vella lectora; l'actitud, diríem, esperançada i positiva en els desenllaços... Qui no es conforma és perquè no vol.

PEL·LÍCULA
Títol: Mis tardes con Margueritte
Lloc: Espai Funatic, Lleida

05
LECTURA

SEGRE 12/9/10